

Nummer 3
2003 Jaargang 7, € 3,75

Hondenmanieren

Hét maandblad voor u en uw hond

Bedelen is een vertederend probleem

**Snelle sport:
Coursing**

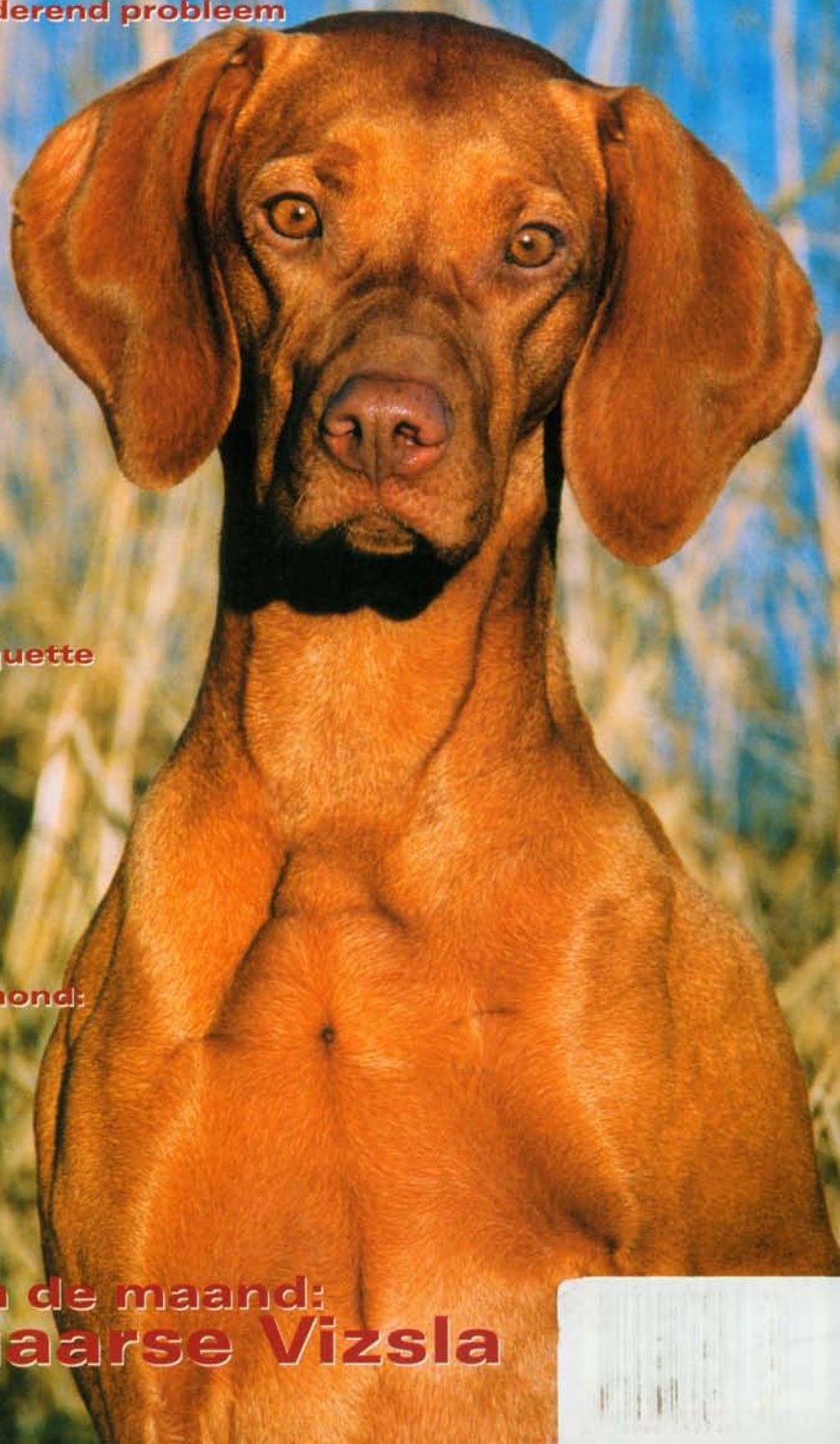
Alles over uitlaattetiquette

**Zeldzaam ras:
de Karelsche Berenhond:**

**Rashond van de maand:
De Hongaarse Vizsla**

Rashond van de maand

Rasomschrijving

Land van herkomst:

Hongarije

Oorspronkelijke taak:

Jachthond

Huidige taak:

Jachthond, gezelschapshond

Gemiddelde levensverwachting:

14 jaar

Gemiddelde schofthoogte:

56-61 cm voor reuen,

52-57 cm voor teven,

de Draadhaar 1 á 2 cm groter

FCI-classificatie:

Groep VII

Staande honden

Magyar Vizsla

Nationaal symbool van Hongarije

De volledige naam van de Vizsla luidt Magyar Vizsla en als je het helemaal goed wil doen is het Rövidzörü Magyar Vizsla voor de korthaar en Drotzörü Magyar Vizsla voor de Draadhaar. Maar dat is voor ons, Hollanders en Vlamingen, niet uit te spreken, dus houden we het maar gewoon op Vizsla.

Van oudsher is de Vizsla een breed inzetbare jachthond geweest, die zijn wortels in Hongarije heeft liggen. Vlak na de Tweede Wereldoorlog werd hij met uitsterven bedreigd, maar dat gevaar wist men gelukkig tijdig te keren.

Zo'n vijftig jaar geleden vond de Vizsla zijn weg naar het westen en de laatste jaren begint hij als gezinshond steeds bekender te worden in grote delen van Europa en de Verenigde Staten.

Historie

De volledige naam van de Vizsla luidt 'Magyar Vizsla'. Magyar betekent zoveel als 'Hongaars' en daarmee wordt gelijk duidelijk uit welk deel van de wereld de Vizsla komt. Aan het eind van de negende eeuw vestigden de Magyaren, een nomadenvolk, zich in het gebied rond de Donau dat nu Hongarije heet. De Magyaren waren niet alleen herders maar ook jagers. Daarom brachten zij naast hun veekudde en bijbehorende herdershonden ook verschillende typen jachthonden met zich mee. Of deze jachthonden zijn aan te wijzen als de directe voorvaders van de huidige Vizsla is echter niet helemaal zeker. Het is ook mogelijk dat zijn wortels nog verder terug gaan, naar de Romeinse tijd, toen Hongarije Pannonië werd genoemd en onder Romeins bestuur stond. Misschien ligt de waarheid wel in het midden en heeft de hond zijn genen van beide kanten mee gekregen. Uiteraard heeft de voormalige lopende hond door de eeuwen heen behoorlijk invloeden ondergaan van andere honden. Daarbij kunnen met name de Tartese Gele vogelhond en de Sloughi genoemd worden, maar ook de Pannonische Brak. De eerste twee rassen kwamen in Hongarije terecht tijdens de Turkse bezetting in 1526 en hebben zich ongetwijfeld vermengd met de plaatselijke jachthonden, waarbij de Sloughi, een windhond, verantwoordelijk wordt geacht voor de hoge snelheid van de Vizsla. Nog wat later - de macht was weer eens overgenomen, dit keer door de Oostenrijkers - is er bloed ingebracht van ofwel de Duitse Staande ofwel de Weimaraner. Uit die

tijd stammen ook de eerste afbeeldingen van honden die een sterke gelijkenis vertonen met de huidige Vizsla en die ook al met die naam werden aangeduid. Toch heeft de Magyar Vizsla ook in later jaren nog enige veranderingen ondergaan. De hond moest sneller worden en daarvoor werden aan het eind van de 19e eeuw zowel de Pointer als de Setter gebruikt. Toch bleek de uitkomst daarvan niet helemaal naar de zin van de Hongaren, die daarop vervolgens hun best deden het oude type terug te fokken. Alle inspanningen leidden ertoe dat de kortharige Magyar Vizsla in 1935 door de F.C.I. werd erkend als een van oorsprong Hongaarse staande hond. In diezelfde tijd werd er ook al druk aan de draadharige Vizsla gewerkt. Met de doelstelling voor ogen een hond te verkrijgen die beter bestand was tegen ruig terrein en die door zijn vacht beter beschermd zou zijn tegen verwondingen door stekels en doornstruiken, bracht men de Duitse Staande Draadhaar in. Ook

werd er gebruikt gemaakt van een vleugje Poedelpointer en waarschijnlijk een toefje Griffon Kort-hals. Voor de ruwharige versie van de Vizsla, die daaruit ontstond, duurde het echter nog tot 1966 voordat er een officiële rasstandaard werd opgesteld en pas in 1982 volgde erkenning door de F.C.I. De tweede wereldoorlog betekende bijna het einde voor de Vizsla. Er was vrijwel geen raszuivere hond meer te vinden en ook werd in die donkere jaren de stamboekhouding van het ras bijna geheel vernietigd. Toch lukte het enkele fanatieke liefhebbers om de Magyar Vizsla te laten herrijzen en wordt hij nu zelfs als nationaal symbool van Hongarije beschouwd. In Nederland werd in 1954 de eerste Vizsla gesignaleerd en op dit moment is het zeker geen onbekende verschijning in Nederland en België. Nog steeds is de Vizsla een echte allround jachthond die zowel vóór als na het schot ingezet kan worden. Hij is geschikt voor het uitwerken van een zweetspoor, kan zoeken en voorstaan, maar ook apporteren. Daarbij is hij zowel op veerwild als op haarwild inzetbaar en schuwt hij ook waterapporten niet. In onze landen wordt de Vizsla echter merendeels gewoon als gezinshond gehouden en ook daarin voldoet hij met zijn plezierige karakter uitstekend.

Uiterlijk

De Vizsla is een middelgrote hond met een schofthoogte van ongeveer 52 tot 61 centimeter voor de kortharen, terwijl de draadharige Vizsla's enkele centimeters groter zijn. Qua rasstandaard ontlopen de kortharige en de draadharige Vizsla elkaar niet zo veel, maar als je ze in levende lijve voor je hebt zie je toch echt twee heel verschillende honden. De korthaar is een toonbeeld van elegantie, terwijl de draadhaar een stuk stoerdere indruk maakt. De korthaar heeft een stugge en zeer korte

Gezondheid en verzorging

De Magyar Vizsla is een vrij sterk ras, dat een leeftijd van rond de 12 tot 14 jaar kan bereiken. Helemaal gevrijwaard van erfelijke afwijkingen is hij echter niet. Zoals helaas bij de meeste middelgrote en grote rassen, komt bij de Vizsla heupdysplasie voor. Daarnaast kunnen deze honden behept zijn met oogproblemen zoals staar en Progressieve Retina Atrofie (PRA). Ook huidinfecties kunnen voorkomen. De kortharen zijn soms wat kouwelijk. Als ze in volle actie zijn hebben ze er geen last van, maar hun ultrakorte, stugge velletje is er niet op berekend de hond veel bescherming te bieden tegen erg koud en guur weer. Wat dat betreft is de ruwhaar met zijn dichte onderwol wat geharder. De vachtverzorging van de korthaar heeft niet zo heel veel om het lijf. Toch is het aan te raden met regelmaat de losse haren er uit te borstelen want anders kom je overal kleine haartjes tegen die aan alles blijven plakken. Een vochtige zeemleren lap kan hierbij goede diensten doen en zorgt er gelijk voor dat de hond mooi gaat glanzen. De draadhaar geeft uiteraard iets meer werk, maar ook hij heeft voldoende aan regelmatig een stevige borstelbeurt. Wel dient de draadhaar af en toe geplukt te worden om alle dode haren doeltreffend te verwijderen.

Gedrag

Vizsla betekent in het Hongaars zo iets als 'oplettend en moedig', iets dat in het karakter van de hond absoluut tot uiting komt, zeker als hij aan het werk is. Zoals gezegd is de Magyar Vizsla een jachthond in hart en nieren. Ook nu nog wordt hij (in ons land uiteraard in de sportieve versie) regelmatig voor die taken ingezet en voldoet hij daarin nog steeds uitstekend. Maar de Vizsla beschikt over meer dan voldoende eigenschappen die hem ook als huishond prima geschikt maken. Natuurlijk moet daarbij wel rekening gehouden worden met zijn bewegingsdrang. Het is geen hond voor mensen die een wandelingetje naar de auto beschouwen als het summum van dagelijkse beweging. Hij is meer voor de sportieve ingestelde typen, die er van houden om lange wandelingen door de bossen te maken en wat meer met hun hond willen doen dan ermee op schoot voor de televisie te hangen. Niet dat de Vizsla bezwaar heeft tegen lekker kroelen. Integendeel: het zijn echte knuffelkonten, die hun toch wel behoorlijk uit de kluiten gewassen lijf heel klein kunnen opkrullen om behaaglijk op schoot te passen. Maar alles op zijn tijd en bij de baas soezen is toevallig het plezierigste na een lange, actieve dag vol hondse avonturen. Het is dus een hond die zowel actie als aandacht nodig heeft om zich optimaal te kunnen ontwikkelen. In huis is hij vrij rustig, maar buiten verandert hij in een wervelwind die alles voortvarend en energiek aanpakt. Of het nou de jacht op een vogeltje, een fikse zwempartij of een uitbundig spel met andere honden is; het wordt altijd met volle overgave uitgevoerd. Het is dan ook geen overbodige luxe de Vizsla een gedegen opvoeding te geven waarbij er rekening moet worden gehouden met zijn vrij gevoelige karakter. Al te autoritaire mensen bereiken niet zoveel bij de Vizsla en voor erg drukke en nerveuze of driftige mensen is hij al helemaal niet geschikt: grote kans dat de hond dan hyperactief gedrag gaat vertonen. De Vizsla is intelligent en met de juiste benadering leert hij moeiteloos en graag. Misschien nog wel belangrijker is dat hij ook geen moeite met gehoorzamen heeft. Het is absoluut geen stijfkop en hij doet graag wat de baas van hem vraagt. Als hij al eens een uitglijder maakt, dan

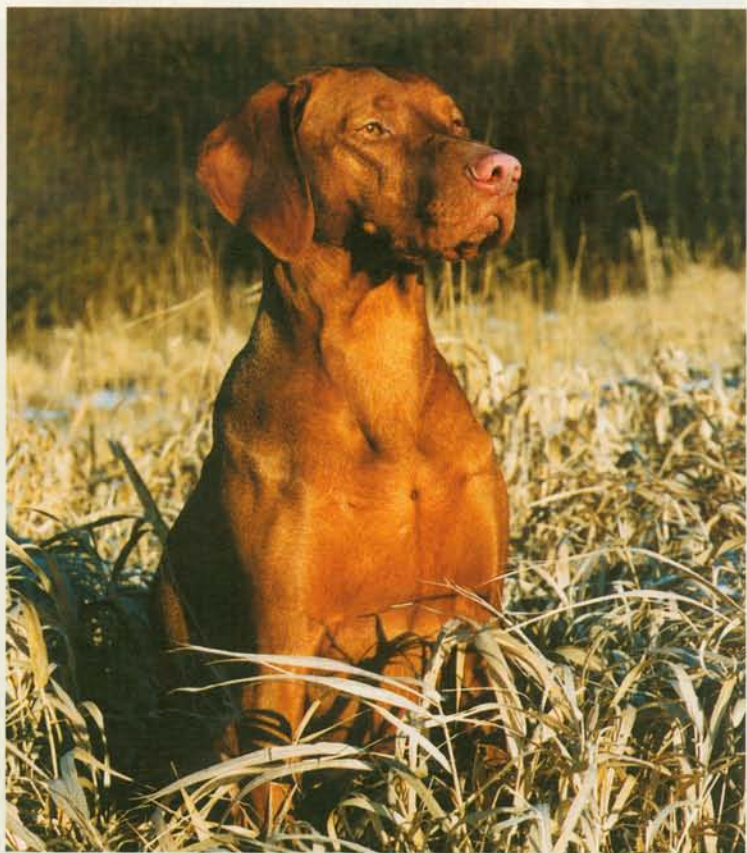
vacht, een bijna blote buik en zijdezachte oren. De draadhaar heeft ruw, hard en dicht dekhaar met een lengte van twee tot vier centimeter over een dichte ondervacht. Hij is voorzien van een kleine baard en dikke wenkbrauwen. De draadhaar tegen de korthaar afzetten is eigenlijk net of je een robuuste werkmans met een gladgeschoren gentleman vergelijkt. Toch zegt dat niets over het karakter van de beide honden, want onder zijn 'sophisticated' uiterlijk gaat ook bij de korthaar wel degelijk een echte werker schuil. Opvallend aan de Vizsla is zijn warme gouden kleur, die Semmelgeel wordt genoemd. Semmel schijnt de kleur van een kadetje te zijn, maar laten we eerlijk zijn, dat zou toch niet klinken: 'kadjetesgeel'. Ook zandgeel komt in verschillende nuances voor.

heeft dat meestal te maken met een erg interessant geurtje dat er gewoon om vroég om even gevolgd te worden. Naast de jacht kan de Vizsla zich in diverse andere takken van hondensport goed handhaven. In de G&G kan hij uitstekend meekomen, maar over het algemeen gaat zijn voorkeur uit naar sporten met wat meer actie, zoals behendigheid, flyball en breïtensport. Ook speuren gaat hem vanzelfsprekend goed af, net als apporteren. Als waakhond is de Vizsla echter niet zo'n topper. Als hij het echt niet vertrouwd zal hij wel even aanslaan, maar daar blijft het dan ook wel bij. De Vizsla is niet eenkennig. Hij hecht zich aan het hele gezin inclusief de kinderen, voor wie hij - uiteraard onder toezicht - een geweldige speelmakker kan zijn. Eén van de kenmerken van de Vizsla is dat hij tot op hoge leeftijd speels blijft. De vriendelijkheid van de Vizsla beperkt zich niet tot zijn eigen mensenfamilie. Andere mensen vindt hij vaak ook geweldig aardig, al wil een enkele Vizsla wel eens een beetje verlegen zijn in het begin. Meestal wordt men echter begroet of men een lang verloren gewaande vriend is. En daarbij komt iets heel typisch om de hoek kijken: een groot aantal Vizsla's heeft de neiging om in hun enthousiasme tegen je op te klimmen of het chimpansees zijn en ze zijn er nog verbazingwekkend goed in ook. Je zou haast denken dat er in een ver verleden een aapje ingekruist is. Die lenigheid zorgt er ook voor dat de Vizsla soms een regelrechte Houdini is als het op ontsnappen aankomt. Een hek is niet gauw hoog genoeg om een Vizsla tegen te houden. Hij klimt ertegenop en kan zich door de miniemste gaatjes heen wurmen. Een Vizsla lange tijd alleen in een tuin zetten is dus niet zo'n heel goed idee. Niet dat het nou van die notoire uitbrekers zijn, maar door hun aanhankelijke karakter hebben ze soms wat moeite met alleen zijn. Sommigen zullen dat vertalen in het slopen van voorwerpen of ellenlange blafconcerten, anderen zullen driftig naar een ontsnappingsmogelijkheid op zoek

gaan. Ze willen gewoon graag het gevoel hebben dat ze deel van de groep uitmaken. De Vizsla is dan ook geen hond om in een kennel te huisvesten. Daar hoort hij niet, zijn plaats is lekker dicht bij de baas. Voor actieve mensen die de hond als deel van het gezin zien en die graag wat tijd en energie in hun huisdier steken, kan de Vizsla dus een prima kameraad betekenen. ■

Rasstandaard

Oren:

De oren zijn enigszins lang, een beetje naar achteren en middelmatig hoog aangezet. Ze liggen vlak tegen het gezicht, bedekken de gehoorgang goed en hebben de vorm van een afgeronde 'V'.

Ogen:

De ogen zijn enigszins ovaal. De oogkleur is in harmonie met de haarkleur waarbij de voorkeur uitgaat naar een wat donkerder kleur. De oogleden zijn goed aangesloten.

Hoofd:

Het hoofd is droog met een matig brede en licht gewelfde schedel. De middengroef van het schedeldak is matig opvallend en loopt van de middenmatig ontwikkelde achterhoofdsknobbel tot aan het voorhoofd. De stop is matig.

Mond en gebit:

De onderkaak is goed ontwikkeld. De tegen het gebit liggende lippen hangen niet naar beneden. De tanden zijn sterk en vormen een regelmatig schaargebit.

Neus:

De neusrug is recht. De neusspiegel is goed ontwikkeld met zo groot mogelijke neusgaten.

Hals:

De hals is middelmatig lang, goed gespierd en licht gebogen, zonder storende keelhuid.

Benen:

De voorpoten zijn recht met sterke botten en gesloten

ellebogen. De achterpoten zijn stevig gespierd, matig gehoekt, met enigszins laagzittende spronggewrichten.

Lichaam:

Het lichaam is krachtig en goed geproportioneerd. De rug is kort en recht, de lendenen zijn stevig en de bovenbelijning is een beetje afgerond naar de staartaanzet. De borstkas is middelmatig breed, diep en reikt tot de ellebogen. De ribben zijn matig gebogen. De schouder is flink gespierd en het schouderblad is daarmee overeenkomstig gebogen en vrij beweegbaar. De ideale schofthoogte ligt voor reuen op 56 tot 61 cm, voor teven 52 tot 57 cm.

Voeten:

De tenen zijn sterk, goed gewelfd en vast gesloten. De nagels zijn krachtig, de voetkussens elastisch en hard. De voet is licht ovaal.

Staart:

De staart is enigszins laag aangezet, middelmatig sterk en loopt geleidelijk dunner toe. Het puntje is een beetje naar boven gekruld.

Vacht:

Korthaar: Korte, rechte stugge haren die goed aansluiten. De kleur is 'Sommelgeel' of verschillende nuances zandgeel. Draadhaar: Ruw, hard, dicht dekhaar van twee tot vier cm lengte. Aan de onderste delen van de ledematen, de borstkas en de buik korter. De kleur is zandgeel in verschillende nuances.

Gangwerk:

Het gangwerk is ruim uitgreppend, lenig en licht.